

Sygn. akt II Ka 328/23

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 23 sierpnia 2023r.

Sąd Okręgowy w Siedlcach II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący:	SSO Agnieszka Karłowicz
------------------------	--------------------------------

Protokolant:	sekr. sąd. Beata Wilkowska
---------------------	-----------------------------------

przy udziale Prokuratora Patrycji Klimiuk – Romaniuk

po rozpoznaniu w dniu 23 sierpnia 2023 r.

sprawy **S. K.**

oskarżonego z art. 244 kk

na skutek apelacji wniesionej przez oskarżyciela publicznego

od wyroku Sądu Rejonowego w Siedlcach

z dnia 23 lutego 2023 r. sygn. akt II K 53/22

zaskarżony wyrok uchyla i sprawę S. K. przekazuje Sądowi Rejonowemu w Siedlcach do ponownego rozpoznania.

UZASADNIENIE		
Formularz UK 2	Sygnatura akt	II Ka 328/23
Załącznik dołącza się w każdym przypadku. Podać liczbę załączników:	1	
CZEŚĆ WSTĘPNA		

1.1. Oznaczenie wyroku sądu pierwszej instancji
--

Wyrok Sądu Rejonowego w Siedlcach z dnia 23 lutego 2023 r., sygn. akt II K 53/22

1.2. Podmiot wnoszący apelację

oskarżyciel publiczny albo prokurator w sprawie o wydanie wyroku łącznego

oskarżyciel posiłkowy

oskarżyciel prywatny

obrońca

oskarżony albo skazany w sprawie o wydanie wyroku łącznego

inny

1.3. Granice zaskarżenia

1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia

na korzyść

na niekorzyść

w całości

w części

#

co do winy

#

co do kary

#

co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia

1.3.2. Podniesione zarzuty

Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji

#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu	
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	

1.4. Wnioski

#	uchylenie	#	zmiana
---	-----------	---	--------

Ustalenie faktów w związku z dowodami przeprowadzonymi przez sąd odwoławczy

2.1. Ustalenie faktów

2.1.1. Fakty uznane za udowodnione					
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty	
----		-----	-----	-----	-----
2.1.2. Fakty uznane za nieudowodnione					
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty	
-----	-----	-----	-----	-----	

2.2. Ocena dowodów

2.2.1. Dowody będące podstawą ustalenia faktów		
Lp. faktu z pkt 2.1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu
-----	-----	-----

2.2.2. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz

niemające znaczenia dla ustalenia faktów)		
Lp. faktu z pkt 2.1.1 albo 2.1.2	Dowód	Zwiążle o powodach nieuwzględnienia dowodu
-----	-----	-----

STANOWISKO SĄDU ODWOŁAWCZEGO WOBEC ZGŁOSZONYCH ZARZUTÓW i wniosków		
Lp.	Zarzut	
1.	<p>obrazę przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu oraz obrazę przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż w zakresie kwalifikacji prawnej, a mianowicie art. 244 k.k. w zw. z art. 43 § 2a k.k. poprzez błędne niezastosowanie art. 43 § 2a k.k. i wyrażenie wadliwego poglądu prawnego, że okres na jaki orzeczono nakaz opuszczenia lokalu zajmowanego wspólnie z pokrzywdzonym biegnie w czasie odbywania przez oskarżonego kary pozbawienia wolności, co w konsekwencji doprowadziło do stwierdzenia braku znamion czynu zabronionego stypizowanego w art. 244 k.k. i uniewinnienia oskarżonego od popełnienia zarzucanego mu przestępstwa, podczas gdy zachowanie oskarżonego wyczerpywało znamiona przestępstwa niestosowania się do nakazu okresowego opuszczenia lokalu zajmowanego wspólnie z pokrzywdzonym, o którym mowa w art. 244 k.k.</p>	<p># zasadny</p> <p># częściowo zasadny</p> <p># niezasadny</p>

<p>Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny</p>	
<p>Apelacja wniesiona przez oskarżyciela publicznego jest zasadna, a wyrok należało uchylić i przekazać sprawę do ponownego rozpoznania Sądowi I instancji.</p> <p>Jak słusznie wskazał prokurator, istnieją poglądy doktryny dotyczące podniesionych kwestii pozwalające na odmienną interpretację niż uczynił to Sąd I instancji:</p> <ul style="list-style-type: none">- okres, na który zostają orzeczone zakazy lub nakazy, biegnie od dnia uprawomocnienia się wyroku skazującego. Okres obowiązywania zakazu lub nakazu nie biegnie w czasie odbywania kary pozbawienia wolności, choćby orzeczonej za inne przestępstwo. (M. Kulik [w:] Kodeks karny. Komentarz aktualizowany, red. M. Mozgawa, LEX/eł. 2023, art. 43).-okres, na który orzeczono pozbawienie praw publicznych lub omawiane zakazy i nakaz, nie biegnie verba legis "w czasie odbywania kary pozbawienia wolności, chociażby orzeczonej za inne przestępstwo". (R. A. Stefański [w:] Kodeks karny. Komentarz, wyd. V, red. M. Filar, Warszawa 2016, art. 43.). <p>Jak słusznie wskazał prokurator celem nakazu okresowego opuszczenia lokalu zajmowanego wspólnie z pokrzywdzonym jest przede wszystkim zapewnienie bezpieczeństwa osobom pokrzywdzonym przemocą w rodzinie przez natychmiastowe oddzielenie sprawcy przemocy od ofiar. Ponadto, środek ten ma</p>	

uświadomić sprawcy, że to on, a nie ofiara, ponosi wszelkie negatywne konsekwencje swego nagannego zachowania, w tym również bytowo-ekonomiczne. Na kanwie powyższych ustaleń, uwypuklić zatem należy, że Sąd I Instancji nie zauważył, że przyjęcie jakoby termin obowiązywania zakazu miał upływać w momencie odbywania przez skazanego kary pozbawienia wolności niweczy funkcje jakie ma za zadanie spełnić orzeczony środek kamy. W sytuacji jaka wystąpiła na gruncie przedmiotowej sprawy przyjęcie poglądu Sądu I Instancji, że okres nakazu upłynął w trakcie odbywania przez oskarżonego S. K. kary pozbawienia wolności czyni środek kamy całkowicie bezużytecznym i nie spełniającym żadnych funkcji.

W cenie Sądu Okręgowego właściwa interpretacja tych zagadnień wymaga odniesienia się do innych przepisów kodeksu karnego dotyczących środków karnych i warunków ich stosowania. Należy podkreślić, że ustawa z 20 lutego 2015 r. wprowadziła nowy przepis – § 3a, uwzględniający postulowaną już wcześniej w doktrynie (por. Sakowicz [w:] System, t. 6, s. 550–551) konieczność jednoczesnego orzeczenia, gdy dotyczy to sprawcy zamieszkującego wspólnie z pokrzywdzonym, zakazu zbliżania się i nakazu opuszczenia lokalu. Orzeczenie tego środka zostało jednak ograniczone wyłącznie do tych sytuacji, gdy sprawca popełnił wobec takiej osoby przestępstwa z rozdziałów wskazanych w tym przepisie, czyli przeciwko wolności seksualnej i obyczajności oraz rodzinie i opiece. Nie można tego środka natomiast orzec wówczas, gdy sprawca popełnił przestępstwo umyślne z użyciem przemocy

wobec osoby, z którą wspólnie zamieszkuje (najbliższej lub nie), jeżeli nie wypełnia ono jednocześnie typu znamion wynikających z przestępstw z rozdziału XXV lub XXVI. Obowiązek sądu został tu określony jednotorowo: tylko w przypadku orzeczenia nakazu opuszczenia lokalu ma on orzec zakaz zbliżania się na ten sam okres (M. Mozgawa (red.) Komentarz do kodeku karnego – aktualizowany). Oczywiście takie rozwiązanie ma wzmocnić ochronę pokrzywdzonego. Przyjęte przez Sąd I instancji rozwiązanie powodowałoby różnicowanie okresu obowiązywania środków, które ze swojej istoty mają jednakowy cel, jakim jest ochrona pokrzywdzonego oraz wywołanie dolegliwości u sprawcy i mają biec jednocześnie. Te argumenty zadecydowały, że Sąd Okręgowy nie podzielił przyjętej koncepcji o biegu nakazu opuszczenia lokalu w okresie odbywania przez oskarżonego S. K. kary pozbawienia wolności.

Opisane wyżej uchybienia, jakich dopuścił się Sąd Rejonowy miały niewątpliwie wpływ na treść wyroku i musiały skutkować jego uchynieniem i przekazaniem sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi I instancji, gdyż zmiana wyroku nie była możliwa.

Wniosek

o uchylenie wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi I instancji

zasadny
częściowo zasadny
niezasadny

Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.	
Podniesiony zarzut był zasadny, a więc spowodował uchylene wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania.	

OKOLICZNOŚCI PODLEGAJĄCE UWZGLĘDNIENIU Z URZĘDU	
1.	-----
Zwięźle o powodach uwzględnienia okoliczności	
-----	-----
ROZSTRZYGNIECIE SĄDU ODWOŁAWCZEGO	
5.1. Utrzymanie w mocy wyroku sądu pierwszej instancji	
	Przedmiot utrzymania w mocy
-----	-----
Zwięźle o powodach utrzymania w mocy	
-----	-----

5.2. Zmiana wyroku sądu pierwszej instancji	
	Przedmiot i zakres zmiany
-----	-----

Zwiąże o powodach zmiany	
-----	-----

5.3. Uchylenie wyroku sądu pierwszej instancji		
5.3.1. Przyczyna, zakres i podstawa prawna uchylenia		
1.1.	-----	# art. 439 k.p.k.-----
Zwiąże o powodach uchylenia		
-----	-----	
2.1.	Konieczność przeprowadzenia na nowo przewodu w całości	# art. 437 § 2 k.p.k.
Zwiąże o powodach uchylenia		
-----	-----	
3.1.	Konieczność umorzenia postępowania	# art. 437 § 2 k.p.k.
Zwiąże o powodach uchylenia i umorzenia ze wskazaniem szczególnej podstawy prawnej umorzenia		
-----	-----	
4.1.	Sąd Okręgowy z uwagi na treść przepisu art. 454 § 1 kpk nie mógł skazać oskarżonego, wobec którego w pierwszej wydano wyroku uniewinniający.	# art. 454 § 1 k.p.k.
Zwiąże o powodach uchylenia		

<p>Konfrontacja apelacji prokuratora i uzasadnienia zaskarżonego wyroku, doprowadziła Sąd II instancji do przekonania, iż w realiach tej sprawy zarzuty prokuratorskie są trafne, a rozstrzygnięcie uniewinniające oskarżonego od zarzucanego mu czynu błędne.</p>		
<p>5.3.2. Zapatrywania prawne i wskazania co do dalszego postępowania</p>		
<p>Procedując po raz kolejny, Sąd I instancji przeprowadzi postępowanie w sposób pozbawiony wyżej opisanych uchybień, analizując zebrany materiał dowodowy ponownie, a w szczególności rozważy zaprezentowany pogląd Sądu Okręgowego, bez przesądzenia o końcowym rozstrzygnięciu sprawy.</p>		
<p>5.4. Inne rozstrzygnięcia zawarte w wyroku</p>		
<p>Punkt rozstrzygnięcia z wyroku</p>	<p>Przytoczyć okoliczności</p>	
	<p>-----</p>	
<p>Koszty Procesu</p>		

<p>Punkt rozstrzygnięcia z wyroku</p>	<p>Przytoczyć okoliczności</p>
	<p>-----</p>

<p>PODPIS</p>

1.3. Granice zaskarżenia			
Kolejny numer załącznika	1		
Podmiot wnoszący apelację	oskarżyciel publiczny		
Rozstrzygnięcie, brak rozstrzygnięcia albo ustalenie, którego dotyczy apelacja	wyrok Sądu Rejonowego w Siedlcach z dnia 23 lutego 2023r. sygn. akt II K 53/22		
1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia			
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości		
# w części	#	co do winy	
#	co do kary		
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia		
1.3.2. Podniesione zarzuty			
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji			
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu		

#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	
1.4. Wnioski		
#	uchylenie	# zmiana